

1. Η Κυβέρνησή σας συμπλήρωσε ήδη ένα χρόνο στην εξουσία. Κατά τη γνώμη σας ποιά είναι τα σημαντικότερα επιτεύγματά της; Τι κατάφερε μέχρι σήμερα απ' ότι υποσχέθηκε;

ΑΠ : - Αλλαγή του τρόπου διακυβέρνησης. Συλλογικότητα - αυξημένοι ρυθμοί εργασίας και δράσης - συντονισμός διαπλεκόμενων Υπουργείων, σύνθεση απόψεων - αποφάσεις στα πλαίσια ενός γενικότερου σχεδιασμού με βάθος χρόνου και που συγκλίνουν στην επίτευξη των προγραμματικών στόχων της κυβέρνησης.

- Μια πιο δυναμική εξωτερική πολιτική
- Εκσυγχρονισμός θεσμικού πλαισίου σε σειρά κρίσιμων τομέων πολιτικής: Αποκέντρωση, Άμυνα, Εθνική Οικονομία, Παιδεία, Γεωργία, Υγεία, Δικαιοσύνη, Μεταφορές, Πολιτισμός, Δημόσια Τάξη
- Σημαντική βελτίωση της οικονομικής πορείας της χώρας.
- Πρόοδο σε όλα τα επίπεδα των κυβερνητικών παρεμβάσεων σε κάθε είδους υποδομές.
- Συνεκτίμηση σε κάθε απόφαση πολιτικής των κοινωνικών συνεπειών των μέτρων.
- Σε κάθε Υπουργείο υπάρχουν απτά δείγματα συγκεκριμένης προόδου στο σχέδιο δράσης του για την τετραετία.
- Κοινωνικός Διάλογος.

2. Είστε ευχαριστημένος από την αποτελεσματικότητα της κυβέρνησης; Σε κάθε ευκαιρία βλέπουμε Υπουργούς να διαφοροποιούνται σε πλευρές της κυβερνητικής πολιτικής, γεγονός που δείχνει οπωσδήποτε μια έλλειψη συνοχής και ενιαίας αντίληψης.

ΑΠ: Ποτέ δεν πρέπει να είσαι ευχαριστημένος και να επαναπαύεσαι. Το καλύτερο, το αποτελεσματικότερο πρέπει να 'ναι διαρκής επιδίωξη.

Σε ότι αφορά τις διαφοροποιήσεις. Σήμερα ζούμε πια ανεπιστρεπτί σε μια κοινωνία όπου κάθε θέση, κάθε άποψη έχει δίπλα της την αμφιβολία, την παραλλαγή, την αναζήτηση. Ζούμε συγχρόνως σε μία πιο ελεύθερη κοινωνία, όπου η διατύπωση γνώμης δεν αποτελεί άθλο ή ατόπημα. Θα πρέπει να μάθουμε να ζούμε με αυτή τη νέα πραγματικότητα. Πολλοί άλλωστε, αγωνισθήκαμε γι' αυτή.

Το κρίσιμο ερώτημα δεν είναι αν μιλάς αλλά τι λες, δεν είναι αν διαφοροποιείσαι αλλά ποιος σ' ακούει, δεν είναι αν θα κάνεις εντυπώσεις που θα καταγραφούν στα ΜΜΕ αλλά αν θα πεις απόψεις που θα βοηθήσουν να πάνε τα πράγματα μπροστά. Έτσι κρίνεται και θεμελιώνεται ή καταστρέφεται η αξιοπιστία του πολιτικού κόσμου.

3. Δεν είναι λίγοι αυτοί που αποδίδουν σε σας προσωπικά τις ευθύνες για την αποδιδόμενη έλλειψη συντονισμού της κυβέρνησης. Πολλοί μάλιστα ισχυρίζονται ότι υπάρχει μια έλλειψη πυγμής εκ μέρους σας σε αντίθεση με την δυναμική παρουσία του Α. Παπανδρέου.

ΑΠ : Δεν δέχομαι ότι η κυβέρνηση δεν είναι συντονισμένη και μη στέκεστε σε θάμνους παραβλέποντας το δάσος. Η κυβέρνηση είναι όσο ποτέ άλλοτε συντονισμένη. Αυτό που μαθαίνουμε ακόμη, είναι ίσως το πέρασμα από

μία λειτουργία της πυγμής των αρχηγικών αποφάσεων σε μια σύγχρονη λειτουργία συλλογικής ευθύνης. Είμαι όμως πεπεισμένος και αποφασισμένος να ξεπεράσουμε οριστικά αυτές τις αντιλήψεις πυγμής.

Αντίθετα πυγμή πιστεύω, ότι χρειάζεται στη συνέπεια και στην εμμονή να εφαρμόσεις την πολιτική που πιστεύεις, να τηρήσεις τη δέσμευσή σου απέναντι στη λαϊκή εντολή, που σε ανέδειξε κυβέρνηση και πρωθυπουργό. Και σ' αυτή την πυγμή ας κριθώ στο τέλος της 4ετίας.

- 4. Το τελευταίο τρίμηνο γίναμε μάρτυρες μιας μεγάλης κοινωνικής αναταραχής. Βρέθηκαν στον δρόμο οι αγρότες, οι ναυτεργάτες, οι εκπαιδευτικοί. Αλήθεια, που στηρίζετε το εκσυγχρονιστικό σας εγχείρημα, όταν όλες αυτές οι κοινωνικές κατηγορίες και επαγγελματικές τάξεις φαίνεται να αμφισβητούν την πολιτικής σας;**

ΑΠ: Προβλήματα υπάρχουν, δίκαια αιτήματα υπάρχουν και προσπαθούμε να σκύψουμε σ' αυτά. Πολλά μπορούν ν' αντιμετωπισθούν άμεσα, άλλα από τη φύση τους θέλουν χρόνο και διάλογο.

Όμως καμία μεγάλη αλλαγή δεν μπορεί να γίνει χωρίς τομές σε χρόνια προβλήματα, χωρίς συγκρούσεις με κατεστημένες αντιλήψεις και πρακτικές. Δεν ήρθαμε ως διαχειριστές της εξουσίας. Η ικανοποίηση όλων με παροχές σε κάθε κατεύθυνση θα ματαίωνε τη συνολική προσπάθεια του ελληνικού λαού, που με επίγνωση των προβλημάτων και των στόχων δέχεται θυσίες, που ξέρει ότι με βεβαιότητα θα τον οδηγήσουν σ' ένα καλύτερο αύριο.

Σ' αυτό το δρόμο για το καλύτερο, πρέπει να συμπαραταχθεί ολόκληρη η κοινωνία. Γι' αυτήν εργαζόμαστε όχι για τα 2/3 της. Χρειάζεται

προσπάθεια για να την πείσουμε. Πιστεύω ότι θα τα καταφέρουμε, όπως πιστεύω ότι και η σύγκρουση με κάποιους είναι αναπόφευκτη.

- 5. Είναι γεγονός ότι έχουν φανεί ήδη κάποια θετικά δείγματα στην οικονομία, όπως για παράδειγμα στο μέτωπο του πληθωρισμού. Ωστόσο, μήπως ισχύει το γνωστό «οι αριθμοί ευημερούν και οι άνθρωποι υποφέρουν»; Αξίζει, εν πάσει περιπτώσει, στ' αλήθεια κάθε τίμημα προκειμένου να πιάσουμε τους στόχους του Μάαστριχτ;**

ΑΠ: **α)** Στη σύγχρονη οικονομία σε μία πορεία σταθεροποίησης και ανάκαμψης της οικονομίας είναι κανόνας χωρίς εξαίρεση, ότι το ένα προηγείται του άλλου. Δεν γίνεται διαφορετικά. Πουθενά στον κόσμο δεν μπορεί να αρχίσει μία ευρύτερη ευημερία που θα αγκαλιάζει και τις πιο αδύναμες τάξεις χωρίς να διορθωθούν προηγουμένως τα μακροοικονομικά μεγέθη.

Αν δεν βρέξει πρώτα, σοδειά δεν μπορεί ν' ακολουθήσει.

β) Η έκφραση «κάθε τίμημα» είναι ανακριβής. Δεν καταβάλουμε, ούτε ζητάμε, ως κυβέρνηση το οποιοδήποτε τίμημα. Ας είμαστε ειλικρινείς. Ζητάμε την αναγκαία προσπάθεια, χωρίς ν' αδιαφορούμε για την τυχόν διάρρηξη του κοινωνικού ιστού.

- 6. Ωστόσο, τα θετικά αυτά στοιχεία δεν φαίνεται να συνοδεύονται μέχρι στιγμής από μια δυναμική αναπτυξιακή πορεία ή την καταπολέμηση της ανεργίας.**

ΑΠ: Η αναπτυξιακή πορεία κάθε μήνα που περνάει επιταχύνει το βηματισμό της. Κοιτάζτε την πορεία των επενδύσεων, τις εισροές κεφαλαίων, την

πτώση του πληθωρισμού και των επιτοκίων. Αν μείνουμε σταθερά συνεπείς στην πολιτική μας, θα δείτε ότι όλη αυτή η προσπάθεια θα καρποφορήσει στο τέλος της 4ετίας.

Όσο για την ανεργία είμαστε κάτω από το μέσο όρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης με διαφύλαξη ή και αύξηση στις περισσότερες περιπτώσεις του πραγματικού εισοδήματος των εργαζομένων.

Είμαστε σ'έναν αγώνα δρόμου με τις άλλες οικονομίες και ήδη επιτυγχάνουμε ρυθμούς σύγκλισης ελπιδοφόρους, χωρίς εκρήξεις ανεργίας και χωρίς κοινωνική περιθωριοποίηση σαν αυτές που διατρέχουν άλλες ανεπτυγμένες χώρες.

- 7. Λέτε ότι είσαστε μια σοσιαλιστική κυβέρνηση. Άλλοι, βέβαια, χαρακτηρίζουν την πολιτική σας ως «δεξιά». Αλήθεια, η περίφημη κοινωνική ευαισθησία πώς εκφράζεται στις επιλογές σας;**

ΑΠ: Εκφράζεται σ'όλες τις επιλογές μας που δείχνουν και πείθουν ότι υπάρχει προοπτική. Εφαρμόζουμε πολιτικές που έχουν συγκεκριμένους στόχους με άμεση ή έμμεση επίπτωση απέναντι στα πιο αδύναμα στρώματα των συμπολιτών μας. Είτε πρόκειται για την ευρύτερη οικονομική και αναπτυξιακή πολιτική είτε πρόκειται για τη στενά ειδομένη κοινωνική πολιτική ακολουθούνται κατευθύνσεις που δείχνουν την ευαισθησία μας μέσα στη σκληρή πραγματικότητα των οικονομικών μας περιθωρίων.

- 8. Κατά καιρούς εξαγγέλλετε την προώθηση του Κοινωνικού Διαλόγου . Ωστόσο, μπορεί να συμβιβαστεί ένας τέτοιος ανοικτός, ειλικρινής διάλογος, όταν και αν γίνει, όταν έχετε επιδείξει μέχρι στιγμής μια**

στάση άκαμπτη, μια στάση απόρριψης, απέναντι σε κάθε αίτημα που σας έχει υποβληθεί αυτή την περίοδο;

ΑΠ: Πρώτον, η διατύπωση ότι απερρίφθη κάθε αίτημα που έχει υποβληθεί αυτή την περίοδο, είναι ανακριβής.

Δεύτερον, ο κοινωνικός διάλογος έχει στόχο να λύσει προβλήματα, ν'αντιμετωπίσει από κοινού βιώσιμες μακροπρόθεσμες κοινωνικά δίκαιες λύσεις. Διάλογος δεν μπορεί να γίνεται ούτε σε κλίμα εκβιαστικών καταλήψεων δρόμων, ούτε στην κατεύθυνση λύσεων, που αντί να λύνουν, επιδεινώνουν τα προβλήματα, ούτε στην κατεύθυνση επίλυσης των προβλημάτων σε βάρος άλλων ισοδύναμων κοινωνικών τάξεων.

9. Από πολλά στελέχη -κύρια οικονομικά- της κυβέρνησης αφήνεται να εννοηθεί ότι σήμερα «πληρώνονται τα σπασμένα» της ακολουθηθείσης οικονομικής πολιτικής κατά τα τελευταία είκοσι χρόνια. Ωστόσο, στα έντεκα απ' αυτά τα χρόνια είχαμε κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ.

ΑΠ: Η ερώτηση αυτή τίθεται και επανατίθεται και έχει νομίζω απαντηθεί πολλές φορές. Όλοι μας ξέρουμε πια σ'αυτά τα είκοσι χρόνια, πότε ακολουθήθηκαν σωστές επιλογές, πότε έγιναν λάθη, που βραχυπρόθεσμα φάνταζαν ως φιλολαϊκές πολιτικές και στη συνέχεια το τίμημα το πλήρωναν πάλι οι πιο αδύναμοι. Ας φροντίσουμε τώρα να μη τα επαναλάβουμε.

10. Πώς συμβιβάζεται η αναγέννηση του τόπου κ. Πρωθυπουργέ, με εκπαιδευτικούς που έχουν τις μικρότερες απολαβές απ' όλες τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης; Μπορεί με τέτοιες συνθήκες εργασίας των

εκπαιδευτικών να προχωρήσει ο εκσυγχρονισμός του εκπαιδευτικού συστήματος;

11. Συχνά αναφέρεσθε στην ανάγκη αναδιάρθρωσης του αγροτικού τομέα.

Δεν σας φαίνεται ότι αυτές οι γενικές αναφορές ενισχύουν τα αισθήματα ανασφάλειας για το μέλλον στους Έλληνες αγρότες;

12. Αναφέρατε πρόσφατα στη Βουλή, απαντώντας σε σχετική ερώτηση του

κ. Μιλτιάδη Έβερτ, ότι το κλειδί των εξελίξεων για το Σκοπιανό δεν το έχουμε εμείς. Τι υπονοείτε; Μήπως επί της ουσίας έχετε αποδεχθεί - χωρίς να το δηλώνετε- μια συμβιβαστική λύση για το όνομα;

ΑΠ: Εννοώ ότι εμείς έχουμε μία ξεκάθαρη θέση. Ότι εφαρμόζουμε την ενδιάμεση συμφωνία προσπαθώντας να μεγιστοποιήσουμε τα οφέλη από την εφαρμογή της. Εμμένουμε στους όρους της για αναζήτηση ονόματος κοινής αποδοχής. Έχουμε προσέλθει στις διαπραγματεύσεις που γίνονται υπό την αιγίδα του ΟΗΕ από τον κ. Βανς, με τη θέση ότι δεν δεχόμαστε την ονομασία Μακεδονία ή παράγωγό της και περιμένουμε την πρόταση των Σκοπίων. Μ'αυτή την έννοια το κλειδί των εξελίξεων, όχι της λύσης, των εξελίξεων βρίσκεται σ'αυτή. Δεν υπάρχει καμία αποδοχή συμβιβαστικής λύσης.

Σε οποιαδήποτε απότοκη ερώτηση:

Απ.: Αυτό που πρέπει να ξέρουμε είναι ότι αν ο κ. Βανς καταθέσει την εντολή, μπορεί να οδηγηθούμε σε επικράτηση του σκέτου «Μακεδονία» κι αυτό πρέπει **και** προσπαθούμε με κάθε τρόπο ν'αποτρέψουμε.

13. Ωστόσο, δέχεστε έντονη κριτική και από πολλές πλευρές συνολικά για την ακολουθούμενη εξωτερική πολιτική. Άλλοι σας κατηγορούν ότι υποκύπτετε στο λάθος της διγλωσσίας. Άλλοι ισχυρίζονται ότι είναι διαφορετική η εξωτερική πολιτική που θα ήθελε να ακολουθήσει ο κ. Σημίτης, αλλά οι εσωκομματικές ισορροπίες και η παρουσία του «πατριωτικού» ΠΑΣΟΚ δεν του το επιτρέπουν. Άλλοι, τέλος, εντοπίζουν μια υποκρύπτουσα ενδοτικότητα.

ΑΠ: Δεν υπάρχει ούτε διγλωσσία ούτε ψευδεπίγραφοι διαχωρισμοί πατριωτικού και μη ΠΑΣΟΚ, ούτε ενδοτικότητες.

Πρώτον: Η εξωτερική πολιτική δεν είναι σενάριο που μόνος σου το γράφεις και μόνος σου επιλέγεις πότε το ξεκινάς και πότε το τελειώνεις. Πολλοί θα θέλανε, ως δια μαγείας να λυθεί εδώ και τώρα το Σκοπιανό, το Κυπριακό, οι Ελληνοτουρκικές σχέσεις. Ε, αυτό δε γίνεται. Πράγματι, τα ζητήματα αυτά βαραίνουν στην εθνική μας στρατηγική, γιατί εμποδίζουν να φύγουμε μπροστά, με γρήγορους ρυθμούς να οικοδομήσουμε την ισχυρή Ελλάδα, γιατί απεύλουν ζωτικά εθνικά μας συμφέροντα. Όμως στην εξωτερική πολιτική δεν μπορεί να επιλέγεις μόνος σου τους ρυθμούς προόδου. Χρειάζεται σύνεση και ψυχραιμία στους χειρισμούς, στην επιλογή του χρόνου, στην εκτίμηση της συγκυρίας.

Δεύτερο: Και για τα τρία αυτά ζητήματα έχουμε ξεκάθαρες θέσεις, τις έχουμε διατυπώσει σε πολλαπλές ευκαιρίες, δεν υπάρχει καμία αναντιστοιχία με προηγούμενες θέσεις μου. Και αυτές οι θέσεις είναι θέσεις που έχουν εγκριθεί στην Κυβερνητική Επιτροπή, είναι οι θέσεις με τις οποίες πήγαμε και κερδίσαμε τις εκλογές, είναι θέσεις που με τον ένα ή τον άλλο επιμέρους χειρισμό επιδιώκουμε να κάνουμε πραγματικότητα.

Τρίτον: Ας το καταλάβουμε και ας το σεβαστούμε, στα εθνικά ζητήματα σε μείζονες χειρισμούς εξωτερικής πολιτικής καμία κυβέρνηση δεν μπορεί

να είναι αποτελεσματική, αν ανά πάσα στιγμή αποκαλύπτει δημόσια τις προθέσεις της σε θέματα χειρισμών και τακτικής. Ματαιώνει τη στρατηγική της απέναντι στην αντίπαλη πλευρά. Κανείς μας δεν το θέλει. Ας μην καταλήγουμε λοιπόν σε συμπεράσματα εύκολα, που το μόνο που καταφέρνουν είναι ν'αποδυναμώνουν την κυβέρνηση στην προσπάθειά της αυτή.

14. Υπάρχει μια αίσθηση «αμυντισμού» στην ακολουθούμενη εξωτερική πολιτική, στις διεθνείς παρεμβάσεις της χώρας. Όταν, για παράδειγμα, αμυνόμεθα διπλωματικά έναντι του κράτους των Σκοπίων, πώς μπορούμε να ακολουθήσουμε μια διαφορετική πολιτική στα Βαλκάνια, αξιοποιώντας το συγκριτικό πλεονέκτημά μας ότι η Ελλάδα είναι την ώρα αυτή ο σταθεροποιητικός παράγων της αποσταθεροποιημένης ευρύτερης Βαλκανικής;

ΑΠ: Που τον βλέπετε τον αμυντισμό; Το να έχουμε ξεκάθαρες θέσεις, το να έχουν αναγνωριστεί από τη διεθνή κοινότητα, όπως π.χ. ΟΗΕ, ή η ενδιάμεση συμφωνία και να επιμένουμε σ'αυτές είναι αμυντισμός; Ότι είμαστε ο σταθεροποιητικός παράγοντας στα Βαλκάνια, το αποδεικνύουμε σε κάθε περίπτωση με πρωτοβουλίες, με συμμετοχή σε συλλογικές δράσεις, με τις θέσεις που υποστηρίζουμε στην Ένωση, στο NATO ή σ'άλλους διεθνείς οργανισμούς.

15. Υπάρχει το μέγα θέμα των Ελληνοτουρκικών σχέσεων. Είναι γεγονός ότι έχει προσλάβει διαστάσεις η φημολογία περί επικείμενου ελληνοτουρκικού πολέμου. Πόσο βάση έχουν όλα αυτά και ως τι βαθμό εκφράζεται απλά μια τακτική πίεσεων από την Ουάσιγκτον;

ΑΠ: Ουδείς έχει συμφέρον από την έκρηξη ενός Ελληνοτουρκικού πολέμου.

Κάτι τέτοιο θα ματαίωνε οριστικά την οιαδήποτε προοπτική σταθερότητας και ειρηνικής συνύπαρξης, όχι μόνο στα πλαίσια των Ελληνοτουρκικών σχέσεων, αλλά και στη μείζονα περιοχή. Υπάρχουν πράγματι δυνάμεις στην Τουρκία που εκδηλώνουν περιοδικά, με τρόπο προκλητικό, την επιθετικότητά τους κατά της Ελλάδας. Αυτές πρέπει να ελεγχθούν. Τα πραγματικά συμφέροντα όμως όλων -όχι μόνο των δύο χωρών- είναι η αποκατάσταση μιας μακρόχρονης σταθερότητας στην περιοχή, όπου η οικονομική ανάπτυξη και συνεργασία, με σύγχρονους όρους μιας παγκοσμιοποιημένης οικονομίας, θα επιτρέπουν πολλαπλάσια οφέλη για όλους.

16. Ποια είναι η στρατηγική της Ελλάδας σ' αυτό το θέμα, στην κατάσταση που διαμορφώνεται; Υπάρχει τώρα πια μια πρόσθετη δυσκολία. Οι πρόσφατες δηλώσεις αμερικανών αξιωματούχων (Ουΐλιαμ Κοεν, Μάικ Μάκερι) αν μη τι άλλο ενθαρρύνουν αναμφίβολα την Τουρκία στην συνέχιση της επιθετικής πολιτικής της.

17. Έχει γίνει το τελευταίο διάστημα μεγάλη συζήτηση για το Ενιαίο Αμυντικό Δόγμα. Τελικά τι ισχύει; Το «συναποφασίζουμε με την Κύπρο» ή το «η Κύπρος αποφασίζει και η Ελλάδα συμπαρίσταται»;

ΑΠ: Το δίλημμα είναι ψευδοδίλημμα, γιατί ισχύουν και τα δύο. Δε μπορούμε να παίζουμε κάθε φορά με αυτό το ερώτημα. Ένα είναι το κριτήριο, τι προάγει τους χειρισμούς μας για τον τελικό στόχο μιας δίκαιης και βιώσιμης λύσης του Κυπριακού, σύμφωνα με τα ψηφίσματα του ΟΗΕ.

18. Μια πολιτική ερώτηση και με προσωπική, ωστόσο, χροιά. Έχει να κάνει με την προ μηνός παραίτηση του κ. Ροζάκη. Ο ίδιος επικαλέστηκε ασφαλώς προβλήματα υγείας. Είναι, ωστόσο, τοις πάσι γνωστόν, ότι υπήρχαν τριβές στο Υπουργείο Εξωτερικών που τον οδήγησαν στη παραίτηση. Όλοι επίσης γνωρίζουν ότι ο ρόλος του στη θέση αυτή συνδεόταν με την προώθηση ενός επανασχεδιασμού της εξωτερικής πολιτικής. Ήταν πλήγμα τελικά για τον Κώστα Σημίτη αυτή η εξέλιξη;

19. Πολλοί ισχυρίζονται ότι το μεγάλο πρόβλημα του Σημίτη είναι το ίδιο το ΠΑΣΟΚ. Άλλοι μιλάνε για αριστερό και δεξιό ΠΑΣΟΚ, άλλοι για ΠΑΣΟΚ της παρακμής και εκσυγχρονιστικό ΠΑΣΟΚ. Τελικά, πιστεύετε πραγματικά ότι το κόμμα σας μπορεί να ανταποκριθεί και να στηρίζει ενεργά την προσπάθεια εκσυγχρονισμού του τόπου;

20. Τελικά, πολλοί αναρωτιούνται : Το αποτέλεσμα θα είναι η «σημιτοποίηση» του ΠΑΣΟΚ ή η «πασοκοποίηση» του Σημίτη;

21. Και με την ανασυγκρότηση τι γίνεται; Μοιάζει πια με «μαγική εικόνα».

22. Προβάλλετε από την πρώτη στιγμή της εκλογής σας την ανάγκη ανασύνθεσης της Κεντροαριστεράς, ως βασική πολιτική επιλογής σας. Ωστόσο, λείπουν οι συγκεκριμένες πρωτοβουλίες τόσο εκ μέρους σας, όσο και εκ μέρους συνολικά του ΠΑΣΟΚ.

23. Έντονες, πάντως, είναι και οι αμφισβητήσεις από την πλευρά του ΣΥΝ.

Ισχυρίζονται ότι θυμάστε την Κεντροαριστερά, όταν η κυβέρνηση συναντά δυσκολίες. Ότι αναζητάτε «αριστερά άλλοθι», για μια κατ' ουσίαν «δεξιά πολιτική».